

Aanwezig	Martine De Raedemaeker, voorzitter Farid Bennasser, Kristof Calvo, Klaartje Heiremans, Björn Siffer, Rita Van den Bossche, Tine Van den Brande, Loïc Verstraeten, commissieleden Externen: Stef Lernous, Nick Kaldunsky, Leen Laconte Ambtenaren: Heidi De Nijn.
Verontschuldigd	Bart De Nijn en Katleen Den Roover, schepenen, Danielle Van Neck, commissielid.
Datum	12 november 2014 – van 20.00 tot 22.00 uur.

1. Plaatsbezoek theater Abattoir Fermé

Stef Lernous, artistiek directeur van theatergezelschap Abattoir Fermé, geeft aan de hand van enkele sfeerbeelden een toelichting over de artistieke visie, de doelstellingen, de resultaten en de werking van de groep.

Nick Kaldunsky, algemeen manager, gaat aan de hand van een ppt verder in op het financiële en zakelijke aspect van het gezelschap (nota in bijlage)

2. Vragen vanuit de vergadering

- *Vanwaar de liefde voor de donkere zijde van 'het leven'?*

Dat is niet helemaal te duiden. Stef Lernous geeft aan dat hij een erg brave en rustige opvoeding genoten heeft. Hij was een volgzaam kind maar kreeg wel veel ruimte van zijn ouders. Zo mocht hij tot 's avonds laat films bekijken. Films die hij niet helemaal begreep, die vreemd en onbekend waren. Dat trok hem wel aan. Het gevoel dat hij kreeg – de confrontatie met een duistere wereld die niet de zijne was maar daardoor juist zo aantrekkelijk en opwindend – dat gevoel wil hij nu aan de toeschouwer meegeven. Als schouwspel, om naar te kijken maar niet om zelf te beleven.

- *Hoe reageren kinderen op die voorstellingen?*

Stef heeft verschillende voorstellingen voor kinderen gemaakt: Peter Pan, de Sneeuwkoniging,... Kinderen zijn volgens hem het meest fantastische publiek. Zo maakte hij ondermeer een productie voor en met figurentheater de Maan, 'Nimmermeer'. Een donkere voorstelling voor kinderen waarop die zelf met veel enthousiasme en medeleven reageerden. Sommigen van hen omschreven het als 'lekker vettig'. De leraren zelf waren niet altijd zo enthousiast.

- *Het gezelschap Abattoir Fermé is sterk verbonden met zijn artistieke leider. Is er nog leven voor Abattoir Fermé na Stef Lernous?*

Abattoir Fermé is meer dan Stef Lernous alleen, ook al is hij de voortrekker. Het kan uiteraard een hele andere richting uitgaan als hij niet meer aan het roer staat. Maar evengoed kan het verhaal van Abattoir gewoon stoppen. Omdat het gezelschap in zijn huidige vorm is uitgepraat bijvoorbeeld. Het is belangrijk van eerlijk te blijven tegenover jezelf.

- *In de zakelijke presentatie wordt alleen de werkinsgsubsidie van 10.000 euro genoemd. Maar de stad levert toch ook de infrastructuur?*

Volgens Nick is het erg moeilijk om die ondersteuning mee te rekenen in een subsidie. Het is ook bijna onmogelijk om een prijswaarde te geven voor die ondersteuning in natura, ook al omdat het moeilijk te vergelijken is. Soms investeert het stadsbestuur in gebouwen (de Maan, nOna) soms betaalt het de huur (t,Arsenaal) of stelt het een gebouw ter beschikking (Festival van Vlaanderen, Abattoir Fermé). Het is niet vanzelfsprekend om daar een eenduidig beleid in te voeren, al wordt daar wel aan gewerkt.

- *Hoe komt het dat er in 2011 opvallend minder voorstellingen waren?*

In 2011 produceerde Abattoir Fermé de eerste opera in samenwerking met de Vlaamse Opera. Het betrof een stuk van Maurice Maeterlinck, 'l'Intruse'.

Zo'n productie neemt enorm veel tijd en energie in beslag. Er waren maar 10 voorstellingen maar het publieksbereik was natuurlijk fenomenaal.

In vergelijking met andere theatergezelschappen is Abattoir Fermé bijzonder productief. Het dreigt soms te zwaar te worden voor de kleine groep. Zo is Abattoir Fermé een van de weinige gezelschappen die heel vaak toeren in Nederland en telkens volle zalen trekken. Het gezelschap opereert in een tamelijk uniek artistiek universum, zeker niet de traditionele theaterscene.

Niet alleen in Nederland kent Abattoir succes. Het gezelschap heeft al over de hele wereld voorstellingen gegeven. De nadruk ligt vaak meer op het beeld dan op de tekst en dat maakt de producties internationaal.

De groep doet niet liever dan dan met zijn artistiek parcours door de wereld trekken en spelen op plekken die internationale uitstraling hebben, zoals het Taksimplein in Istanbul.

- *Zijn er internationale ervaringen die zo interessant zijn dat ze ons hier in België kunnen inspireren?*

Er zijn verscheidene elementen die inspirerend zijn, bijvoorbeeld op gebied van accomodatie, van organiseren.

Een bijzondere ervaring is het pop- en rockfestival Lowlands in Nederland, een combinatie van alle soorten muziek- en theaterkunst. In een grote tent op het festivaldomein kunnen zo'n 500 mensen luisteren naar klassieke muziek, maar evengoed genieten van een dans- of theatervoorstelling. Zo bereik je een heel ander publiek dan het traditionele theaterpubliek. Het zou mooi zijn mochten organisatoren hier in België en Vlaanderen soortgelijke initiatieven nemen. Met Maanrock was er al het concert van Casco Phil in het Hof van Busleyden. Vroeger werd er op de Dijlefeesten ook theater geprogrammeerd. Dat zou wellicht naar aanleiding van 40jaar Dijlefeesten opnieuw opgenomen worden.

- *Waarom hebben jullie ervoor gekozen om een Mechels gezelschap te zijn en te blijven?*

De keuze voor Mechelen heeft te maken met het feit dat Stef uit het amateurtheater van Mechelen komt en hier samen met enkele verwante zielen een professionele werking heeft opgestart. Bovendien is Mechelen een goede biotoop: een saaie en rustige provinciestad maar ook een mooie en gezellige stad. Een stad in de luwte, en dat geeft veel vrijheid.

Een stad die volop in ontwikkeling is. Stef Lernous wil deel uitmaken van die ontwikkeling. Hij wil mensen en organisaties/instellingen uitnodigen naar deze stad. Zo werkt Abattoir Fermé vaak samen met het Rits, het departement voor audiovisuele en dramatische kunsten en technieken van de Erasmushogeschool in Brussel. Die school kampt met een tekort aan ruimte. Waarom zou ze niet naar Mechelen komen?

Het feit dat die vraag al kan gesteld worden, geeft aan hoe Mechelen evolueert.

Stef droomt er al jaren van om een brug bouwen tussen de verschillende kunstentakken. Een inspirerende plek voor kinderen bijvoorbeeld, Villa Kakelbont, waar ze van jongsafaan de verbinding leren maken tussen alle domeinen van de kunst.

Zou het kinderkunstencentrum zo'n plek kunnen zijn?

- *Hoe kijken jullie als kunstenaar naar deze stad? Hoe kunnen beleidsmensen-politici ervoor zorgen dat Mechelen een thuis blijft voor kunstenaars?*

Er is grote nood aan ruimte voor beginnende kunstenaars. Abattoir geeft zelf een repetitieruimte ter beschikking als gast oefenruimte voor derden, bijvoorbeeld studenten die stages doen.

Het zou mooi zijn mochten er overal in de stad plekken zijn voor artistieke creatie, voor vernieuwing en experiment. De stad zou de ruimte ter beschikking kunnen stellen en ze dan door de kunstenaars zelf laten invullen. Het is niet aan politici om te bepalen hoe kunst zich ontwikkelt, zij moeten wel de nodige kansen bieden.

De erkenning van de noodzakelijkheid en de competentie van gezelschappen als Abattoir Fermé is erg belangrijk. De verhouding moet meer zijn dan een eenzijdige vraag naar subsidies. Ernstig genomen worden en betrokken worden in het beleid zijn essentiële elementen in een goede samenwerking. Het feit dat de raadsleden op bezoek komen is een mooie aanzet en de start van een dialoog.

- *Hoe zullen jullie de vermindering van de toelagen van de Vlaamse regering opvangen?*

Niet eenvoudig om ze te overbruggen, je kunt als gezelschap niet zo snel elders extra middelen vinden. Er zal dus worden beknibbeld op de lonen. Stef en Nick nemen elk een maand onbetaalde vakantie. De repetitieperiodes, die bij Abattoir Fermé lange tijd in beslag nemen, zullen nu worden ingekort. Producties verminderen of afgelasten is geen optie want er zijn al te veel engagementen lopende.

Enkele producties staan al op de rails. Het is wel bijzonder pijnlijk dat er ook al dit jaar gesnoeid wordt. Een aantal contracten ligt vast en de verkoop is volop bezig.

Ook bij de programmators, zoals de cultuurcentra, wordt gesnoeid.

- Het is spijtig dat 'Hollandse maatjes', het jaarthema voor 2015, zo laat gecommuniceerd is met de kunstorganisaties. De programma's liggen vast voor volgend seizoen. En dat terwijl Abattoir Fermé net een uitgelezen partner is omwille van de nauwe banden met Nederland.
Eventueel kan nog aangesloten worden bij activiteiten in het najaar.

Verslaggever: Heidi De Nijn